

Sygn. akt VII Ua 23/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

Sędziowie: SO Małgorzata Jarząbek (spr.)

SO Anna Kozłowska - Czabańska

Protokolant: Kaludia Kasztelewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 czerwca 2016 r. w Warszawie

sprawy M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W.

o zasiłek macierzyński

na skutek apelacji wniesionej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W.

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11 lutego 2016 roku sygn. akt VI U 395/15

oddala apelację.

SSO Małgorzata Jarząbek SSO Marcin Graczyk SSO Anna Kozłowska-Czabańska

Sygn. akt VII Ua 23/16

UZASADNIENIE

Ubezpieczona M. S. w dniu 04 sierpnia 2015 r. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. z dnia 14 lipca 2015r., odmawiającej jej prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 10 czerwca 2015 r. do dnia 17 października 2015 r., odpowiadający okresowi urlopu macierzyńskiego, za okres od dnia 28 października 2015 r. do dnia 08 grudnia 2015 r., odpowiadający okresowi dodatkowego urlopu macierzyńskiego oraz za okres od dnia 09 grudnia 2015 r. do dnia 07 czerwca 2016 r., odpowiadający okresowi urlopu rodzicielskiego. Uzasadniając swe stanowisko wnioskodawczyni podniosła, że firma, w której była zatrudniona ogłosiła upadłość likwidacyjną w momencie, gdy przebywała ona na zwolnieniu lekarskim w związku z ciążą. Wskazała, że decyzja firmy o ogłoszeniu upadłości była dla niej całkowitym zaskoczeniem i gdyby nie likwidacja ww. zakładu pracy, to niewątpliwie, jako pracownik otrzymałaby z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należne jej świadczenie z tytułu macierzyństwa. Odwołująca podkreśliła, że podejmując zatrudnienie w oparciu o umowę zlecenia, organ rentowy nie zakwestionował w stosunku do niej istnienia tytułu do ubezpieczeń społecznych wobec, czego zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem prawa.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 31 sierpnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania, wskazując, że art. 30 ust. 1 ustawy zasiłkowej nie znajduje zastosowania do osób zatrudnionych w oparciu o umowę zlecenia. Organ rentowy podkreślił, że jak wynika z akt sprawy, tytuł odwołującej do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego ustał w dniu 14 stycznia 2015 r. Z kolei umowa zlecenia z dnia 01 czerwca 2013 r. wygasła z mocy prawa z dniem ogłoszenia upadłości Spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., tj. z dniem 13 stycznia 2015 r. Odwołująca urodziła dziecko w dniu 10 czerwca 2015 r. Wobec powyższego, z uwagi na nie podleganie ubezpieczeniu chorobowemu, organ rentowy odmówił M. S. prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 10 czerwca 2015 r. do dnia 07 czerwca 2016 r. Jednocześnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył, że w odniesieniu do zleceniobiorców, nie znajduje zastosowania art. 30 ust.1, zgodnie z którym zasiłek macierzyński przysługuje również w razie urodzenia dziecka po ustaniu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli ubezpieczenie ustało w okresie ciąży:

- wskutek ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy,
- z naruszeniem przepisów prawa, stwierdzonym prawomocnym wyrokiem sądu.

W ocenie organu rentowego, powyższa regulacja ma zastosowanie wyłącznie do osób zatrudnionych na podstawie umów o pracę. Na tej podstawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał, że zaskarżona decyzja jest prawnie oraz faktycznie uzasadniona.

Wyrokiem z dnia 11 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. z dnia 14 lipca 2015 r. znak: (...), w ten sposób, że przyznał odwołującej M. S. prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 10 czerwca 2015 r. do dnia 07 czerwca 2016 r.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego:

Wnioskodawczyni M. S. była zatrudniona w (...)Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na podstawie umowy zlecenia od dnia 01 czerwca 2015 r. Z tego tytułu podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie X Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i naprawczych ogłosił upadłość likwidacyjną spółki. Pismem z dnia 22 stycznia 2015 r. syndyk masy upadłości – poinformował M. S., że zawarte przez upadłego umowy zlecenia wygasają z dniem ogłoszenia upadłości, w przypadku odwołującej jest to dzień 13 stycznia 2015 r. M. S. urodziła dziecko w dniu 10 czerwca 2015 r. W dniu 19 czerwca 2015 r. odwołująca złożyła wniosek o wypłatę zasiłku macierzyńskiego, dodatkowego zasiłku macierzyńskiego w wymiarze 6 tygodni oraz zasiłku rodzicielskiego w wymiarze 26 tygodni.

Przechodząc do rozważań nad zasadnością odwołania, Sąd I instancji w pierwszej kolejności wskazał, że kwestię uprawnień do zasiłku macierzyńskiego reguluje art. 29 ust. 1 pkt 1 i ust. 5 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2015 r., poz. 1066 z późn. zm.), zgodnie z którym zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego urodziła dziecko. Z kolei art. 1 ww. ustawy stanowi, że świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121, z późn. zm.), zwanymi dalej „ubezpieczonymi”. Sąd Rejonowy podkreślił, że w zakresie podmiotowym ustawy zasiłkowej mieszczą się osoby uprawnione do otrzymywania świadczeń. Objęte są, więc nim osoby podlegające ubezpieczeniu społecznemu w razie choroby i macierzyństwa (ubezpieczeniu chorobowemu). Zasady podlegania temu tytułowi ubezpieczenia określa ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z art. 4 pkt. 1 ww. ustawy, ubezpieczonymi są osoby fizyczne podlegające, chociaż jednemu z ubezpieczeń społecznych (tj. emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu).

Sąd I instancji podkreślił, że zleceniobiorca zasadniczo nie zyskuje przywilejów gwarantowanych przez przepisy z zakresu prawa pracy. Kobieta zatrudniona na podstawie umowy zlecenia nie ma prawa do urlopu macierzyńskiego.

Przysługuje on, bowiem tylko osobom zatrudnionym na podstawie umowy o pracę. Także inne świadczenia przysługujące typowemu pracownikowi pozostają poza jego sferą uprawnień. Ustawa o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego pozwala jednak w pewnych okolicznościach zbliżyć znacznie sytuację pracownika i zleceniobiorcy. Przepisy prawa umożliwiają, bowiem objęcie ochroną finansową także zleceniobiorcę na zasadach dobrowolności zgodnie z art. 6 w zw. z art. 11 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Sąd I instancji zważył, że w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych zostały szczegółowo uregulowane zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym - zwane „tytułami ubezpieczenia”. Zaznaczył, że świadczenia pieniężne w razie ciąży i macierzyństwa uzależnione są od spełnienia przesłanki „bycia ubezpieczonym w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych”, tj. od posiadania tytułu - obowiązkowego albo dobrowolnego - ubezpieczenia. I tak ubezpieczeniem obowiązkowym objęte są osoby fizyczne wymienione w art. 6 w zw. z art. 11 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Główne grupy osób to: pracownicy, z wyłączeniem prokuratorów, członkowie rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz osoby odbywające służbę zastępczą. Ubezpieczeniem dobrowolnym natomiast objęte są osoby fizyczne wymienione w art. 6 w zw. z art. 11 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, które na swój wniosek objęte są obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym. Są to m.in osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług oraz osoby z nimi współpracujące. Sąd Rejonowy podał, że w realiach rozpoznawanej sprawy, odwołująca, wykonując umowę zlecenia w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. była objęta dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym oraz, że zawarta z nią umowa zlecenia wygasła na skutek ogłoszenia upadłości likwidacyjnej w okresie, gdy ubezpieczona była w ciąży. Sąd I instancji uznał jednak, że takiej osobie zasiłek macierzyński przysługuje przez okres ustalony przepisami Kodeksu Pracy, jako okres urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego, okres na warunkach urlopu macierzyńskiego lub okres dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego.

Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z art. 30 ustawy zasiłkowej, zasiłek macierzyński przysługuje również w razie urodzenia dziecka po ustaniu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli ubezpieczenie to ustało w okresie ciąży wskutek ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy. Ubezpieczonej, będącej pracownicą, z którą rozwiązano stosunek pracy w okresie ciąży z powodu ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy i której nie zapewniono innego zatrudnienia, przysługuje do dnia porodu zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego W ocenie Sądu I instancji dla prawa do zasiłku macierzyńskiego nie ma znaczenia, czy ubezpieczenie chorobowe w danym przypadku było obowiązkowe (jak dla pracowników), czy dobrowolne (jak dla zleceniobiorców). Osobom wykonującym pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej, nie przysługuje urlop wychowawczy, ale zgodnie z art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, podlega ona dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu pod warunkiem, że jest objęta obowiązkowymi ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi. Stąd też osoba pracująca na podstawie umowy zlecenia z tytułu urodzenia dziecka ma prawo do zasiłku macierzyńskiego, jeżeli poród nastąpi w czasie, w którym będzie ona podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Sąd I instancji ponownie zwrócił uwagę na treść art. 30 ustawy zasiłkowej zgodnie, z którym zasiłek macierzyński przysługuje również w razie urodzenia dziecka po ustaniu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli ubezpieczenie to ustało w okresie ciąży wskutek ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy.

W związku z powyższym, Sąd I instancji na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. - mając na uwadze, że zostały spełnione przesłanki uzasadniające przyznanie wnioskodawczyni prawa do zasiłku macierzyńskiego w wymiarze odpowiadającym okresowi urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu macierzyńskiego oraz urlopu rodzicielskiego, zmienił zaskarżoną decyzję.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiódł organ rentowy, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając mu naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 30 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa poprzez jego błędną interpretację i niewłaściwe zastosowanie oraz naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 k.p.c. poprzez błędne ustalenie, że

zasiłek macierzyński przysługuje również w razie urodzenia dziecka, po ustaniu tytułu do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu umowy zlecenia z powodu ogłoszenia upadłości zleceniodawcy.

W oparciu o powyższe zarzuty apelacyjne, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie odwołania ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi-Południe VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Uzasadniając swe stanowisko skarżący wskazał, że Sąd Rejonowy przyjął błędne założenie, że odwołującej, jako zleceniobiorcy przysługuje prawo do zasiłku macierzyńskiego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, że art. 30 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa nie może mieć zastosowania do odwołującej, gdyż w dacie upadłości (...)pl (...). z o.o. z siedzibą w W. nie pozostawała ona z upadłym w stosunku pracy, lecz w stosunku cywilnoprawnym na podstawie umowy zlecenia. Nadmienił, że osoba, wykonująca pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej, podlega również ubezpieczeniu społecznemu i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, lecz świadczenia przewidziane w przepisach ww. ustawy, przysługują jej tylko i wyłącznie, gdy podlega temu ubezpieczeniu. Organ rentowy stanął na stanowisku, że gdyby przepis art. 30 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy miał zastosowanie również do osób nie pozostających w stosunku pracy, ustawodawca inaczej zrehabilitowałby powyższy zapis, nie precyzując, że chodzi tu tylko o pracodawcę. Zdaniem organu rentowego, Sąd I instancji, przyznając ubezpieczonej prawo do zasiłku macierzyńskiego w sytuacji, gdy urodziła dziecko po ustaniu ubezpieczenia chorobowego, naruszył wskazane przepisy prawa, a wydane orzeczenie jest sprzeczne z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego (apelacja k. 21-23).

W odpowiedzi na apelację z dnia 12 kwietnia 2016 r., odwołująca M. S. wniosła o jej oddalenie oraz o zasądzenie od organu rentowego na swoją rzecz kosztów postępowania za obie instancje według norm przepisanych. W treści odpowiedzi na apelację, odwołująca w sposób szczegółowy ustosunkowała się do twierdzeń pełnomocnika organu rentowego, zaprezentowanych w apelacji, podnosząc, iż stanowią one jedynie nieuprawnioną polemikę z prawidłowymi ustaleniami faktycznymi Sądu Rejonowego. Odwołująca zaznaczyła, że przesłankami przyznania prawa do zasiłku macierzyńskiego są posiadanie ubezpieczenia chorobowego oraz jego ustanie w okresie ciąży z uwagi na ogłoszenie upadłości lub likwidacji pracodawcy. Wskazała także, że osoba pracująca na podstawie umowy zlecenia, posiadająca ubezpieczenie chorobowe, ma prawo do otrzymywania zasiłku macierzyńskiego, jeżeli urodziła dziecko w czasie podlegania ubezpieczeniu chorobowemu. Prawo to przysługuje jej również w przypadku ustania ubezpieczenia, w okresie ciąży, wskutek ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy. Odwołująca zaznaczyła, że posiadała dobrowolne ubezpieczenie chorobowe, które wygasło z uwagi na ogłoszenie upadłości Spółki, na rzecz której wykonywała umowę zlecenia. Dodała przy tym, że w momencie ustania ubezpieczenia była w ciąży, a zatem przysługujące jej prawo do zasiłku macierzyńskiego nie wygasło (odpowiedź na apelację k. 33-34).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego, jako niezasadna podlega oddaleniu.

Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe, a w swych ustaleniach i wnioskach nie wykroczył poza ramy swobody oceny wiarygodności i mocy dowodów, wynikające z przepisu art. 233 k.p.c., nie popełnił też uchybień w rozumowaniu w zakresie zarówno ustalonych faktów, jak też ich kwalifikacji prawnej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy zaakceptował ustalenia faktyczne Sądu I instancji, traktując je jak własne, nie widząc w związku z tym konieczności ich ponownego szczegółowego przytaczania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05 listopada 1998 r., I PKN 339/98).

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do rozstrzygnięcia kwestii prawnej, czy w sytuacji ubezpieczonej M. S. ma zastosowanie przepis art. 29 ust. 1 pkt 1 i ust. 5 w związku z art. 30 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. W ocenie Sądu Okręgowego, w tym względzie nie jest trafne stanowisko organu rentowego, zgodnie z którym w przypadku ubezpieczonego, zatrudnionego na podstawie umowy zlecenia, treść powyższej regulacji nie ma zastosowania, albowiem dotyczy ona

wyłącznie osób zatrudnionych na podstawie umów o pracę, które wyłącznie w oparciu o tę podstawę prawną są objęte tytułem do ubezpieczenia społecznego.

Katalog osób podlegających obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym określono w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121 z późn. zm.). Dla rozstrzygnięcia obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym konieczne jest ustalenie, czy dana osoba posiada jeden z tytułów ubezpieczenia określony tym przepisem. Mając na uwadze treść art. 6 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 11 ust. 1 powołanej ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów, członkami rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych, jak również osoby odbywające służbę zastępczą. Ubezpieczeniem dobrowolnym są natomiast objęte osoby fizyczne wymienione w art. 6 w związku z art. 11 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, które na swój wniosek objęte są obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym. Są to m.in. osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług oraz osoby z nimi współpracujące.

Stosownie do treści art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 159) – z tytułu porodu przysługuje zasiłek macierzyński, jeżeli ubezpieczona urodziła dziecko w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego. Osobie wykonującej umowę zlecenia nie przysługuje urlop wychowawczy, ale zgodnie z art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121 z późn. zm.) – podlega ona dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu pod warunkiem, że jest objęta obowiązkowymi ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi. Stąd też osoba pracująca na podstawie umowy zlecenia z tytułu urodzenia dziecka ma prawo do zasiłku macierzyńskiego, jeżeli poród nastąpi w czasie, w którym będzie ona podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. W tym miejscu należy zwrócić uwagę na to, że zgodnie z art. 14 ust. 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, okres pobierania zasiłku chorobowego uważa się za okres opłacania składek na ubezpieczenia społeczne. Zgodnie zaś z art. 29 ust. 5 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zasiłek macierzyński przysługuje zleceniobiorcy przez okres ustalony przepisami Kodeksu pracy, jako okres urlopu macierzyńskiego, okres dodatkowego urlopu macierzyńskiego oraz okres urlopu rodzicielskiego. Tym samym urodzenie dziecka w okresie wykonywania umowy zlecenia automatycznie nie uprawnia zleceniobiorcy do zasiłku macierzyńskiego. Prawo to przysługuje takiej osobie wyłącznie pod warunkiem, że przystąpiła ona do ubezpieczenia chorobowego. Jak już zostało wskazane, jeżeli zleceniobiorca jest zgłoszony do ubezpieczeń emerytalnych i rentowych, to może również podlegać ubezpieczeniu chorobowemu. Ubezpieczenie to jest dobrowolne, w związku, z czym należy wyrazić chęć przystąpienia do niego przy podpisywaniu umowy lub w trakcie jej trwania. W tym przypadku, składka w wysokości 2,45% podstawy wymiaru odprowadzana jest w całości przez zleceniobiorcę. Podstawa wymiaru składki chorobowej dla osób ubezpieczonych dobrowolnie posiada również górne widelki i jest miesięcznie ograniczona do kwoty 250% przeciętnego wynagrodzenia. Zasiłek macierzyński nabyty z tytułu odprowadzania składki przy umowie zlecenia przysługuje przez taki sam okres, jak zasiłek macierzyński regulowany przepisami Kodeksu pracy, wypłacany w trakcie zatrudnienia lub po jego ustaniu, gdy umowa została przedłużona do dnia porodu. W przypadku urodzenia jednego dziecka – przez 20 tygodni okresu urlopu macierzyńskiego, 6 tygodni okresu dodatkowego urlopu macierzyńskiego i 26 tygodni okresu urlopu rodzicielskiego. Z powyższego wynika zatem, że jedynym warunkiem uzyskania prawa do zasiłku macierzyńskiego jest podleganie ubezpieczeniu chorobowemu w chwili urodzenia dziecka.

W całej rozciągłości, Sąd Okręgowy podziela także dokonaną przez Sąd Rejonowy wykładnię art. 30 ust.1 pkt 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zgodnie z którym zasiłek macierzyński przysługuje również w razie urodzenia dziecka po ustaniu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli ubezpieczenie to ustało w okresie ciąży wskutek ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy. Dokonując interpretacji pojęcia „likwidacji pracodawcy” należy mieć na uwadze jaki jest cel przepisu art. 30 ust.1 pkt 1 ustawy zasiłkowej. Tym celem bez wątplenia jest zagwarantowanie środków pieniężnych z zasiłku macierzyńskiego dla ubezpieczonej pracownicy, która była w okresie ciąży w okresie trwania ubezpieczenia, a która urodziła dziecko po

jego ustaniu ze względu na ogłoszenie upadłości lub likwidację pracodawcy. Przy czym ustawodawca nie różnicuje pod tym względem sytuacji osób zatrudnionych w oparciu o umowę o pracę oraz osób zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych. Gdyby bowiem tak było, to ustawodawca wyraźnie zastrzegłby, że do osób zatrudnionych na podstawie umów zlecenia, regulacja zawarta w tym przepisie nie znajduje zastosowania, tak jak uczynił to m.in. w kwestii dotyczącej warunków udzielenia pracownikowi urlopu wychowawczego. Ponadto pojęcie „likwidacji pracodawcy” należy rozumieć szeroko i odnosić, zgodnie z ideą przepisu, do wszelkich przypadków, gdy podmiot (czy to pracodawca, czy to zleceniodawca), zatrudniający daną osobę (czy to w charakterze pracownika, czy to w charakterze zleceniobiorcy) zaprzestaje realizacji celu, dla którego go zatrudnił. W przypadku osób fizycznych będzie to zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej, na skutek zaistnienia określonych zdarzeń faktycznych i prawnych, które uniemożliwiają kontynuowanie dotychczasowej działalności, zaś w przypadku osób prawnych ogłoszenie ich upadłości bądź likwidacji. Taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie, albowiem pismem z dnia 22 stycznia 2015 r. syndyk masy upadłości (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. poinformował M. S., że z uwagi na upadłość likwidacyjną Spółki, zawarta przez nią umowa zlecenia wygasa z dniem ogłoszenia upadłości, tj. z dniem 13 stycznia 2015 r. Przez cały okres zatrudnienia w ww. spółce, odwołująca podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, natomiast w chwili rozwiązania stosunku pracy z powodu likwidacji pracodawcy, była w ciąży. M. S. urodziła dziecko w dniu 10 czerwca 2015 r. W okolicznościach niniejszej sprawy, odwołująca niewątpliwie spełniła zatem wszystkie niezbędne przesłanki do przyznania na jej rzecz prawa do zasiłku macierzyńskiego, które zostały określone w przepisach ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Wobec powyższego, zarzut naruszenia art. 30 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, okazał się bezzasadny.

Mając na uwadze powyższe, wobec braku uzasadnionych zarzutów apelacyjnych i wobec braku wystąpienia podstaw, które powinny zostać wzięte pod uwagę z urzędu, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację organu rentowego, jako bezzasadną.

SSO Małgorzata Jarząbek SSO Marcin Graczyk SSO Anna Kozłowska-Czabańska

ZARZĄDZENIE

(...)

M.St.